

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

CYKLUS
SLOVENSKÉHO
KOMORNÉHO
ORCHESTRA

— SKO —

26. 04. 2026 | nedeľa | SKO6
Stĺpová sieň SF | 16.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER

EWALD DANEL *umelecký vedúci*

PAVEL BOGACZ *husle*

ANDREJ GÁL *violončelo*

Piotr Il'jič Čajkovskij (1840 – 1893)

Meditácia z cyklu Souvenir d'un lieu cher, op. 42 10'

Max Bruch (1838 – 1920)

Kol Nidrei, op. 47 8'

Iris Szeghy (1956)

***Hommage à Mednyánszky pre sláčikový orchester
podľa obrazov L. Mednyánszkeho*** 20'

(slovenská premiéra)

Zinovatelý les

Napájadlo s havranmi

Železné vráta na Dunaji

Vianoce vojnových zajatcov

Umierajúci (umelcov otec)

Zlatisté svetlá v zimnom lese

Dušan Martinček (1936 – 2006)

Passacaglia pre sláčikový orchester 7'

Ernest Bloch (1880 – 1959)

Concerto grosso č. 2 20'

Maestoso

Andante

Allegro

Variations

Cyklus troch skladieb pre husle a klavír ***Souvenir d'un lieu cher, op. 42*** (*Spomienka na drahé miesto*), op. 42 patrí k najintímnejším komorným dielam **Piotra Iljiča Čajkovského**. Vznikol na jar roku 1878 v období hlbokkej osobnej krízy skladateľa, krátko po nešťastnom manželstve. Útočisko našiel na vidieckom sídle Brailov, patriacom jeho mecenáške Nadežde von Meck. Práve toto pokojné prostredie sa stalo jeho bezpečným priestorom, zvečnené aj v názve diela. Prvá časť cyklu, ***Méditation***, má osobité miesto v kontexte opusu. Vznikla už v marci 1878 vo švajčiarskom Clarens, kde Čajkovskij komponoval svoj slávny *Husľový koncert D dur, op. 35*. Plánoval ju koncipovať ako pomalú časť koncertu, no po jej sfinalizovaní ju považoval za príliš subtilnú a nahradil ju známou *Canzonettou*. *Méditation* však neodložil do šuplíka, prepracoval ju pre husle a klavír a začlenil ako úvodnú časť nového cyklu. Výsledkom je hlboko lyrická, spevná hudba vyznačujúca sa melancholickou kantilénou a postupne gradujúcim výrazom. Celý cyklus bol dokončený koncom mája 1878 a ako prejav vďaky ho skladateľ venoval svojej mecenáške a podporovateľke. Oplýva melodickou invenciou, spevnosťou, sýtou harmóniou a nadčasovou, dodnes obdivovanou schopnosťou vierohodne a pravdivo tlmočiť emócie univerzálnym zrozumiteľným spôsobom tak, že osobité prežívanie každého poslucháča súznie s hudbou.

Dielo ***Kol Nidrei, op. 47***, s podtitulom *Adagio na dve hebrejské melódie pre violončelo a orchester*, patrí popri *Husľovom koncerte g mol* k najznámejším a najčastejšie uvádzaným skladbám **Maxa Brucha**. Skladateľ ho dokončil roku 1880 počas svojho pôsobenia v Liverpoole, kde stál na čele Filharmonického spolok. Bruch, konzervatívne zakotvený v línii Mendelssohna a Brahmsa, disponoval mimoriadnym zmyslom pre formu a darom kantabilnej, expresívne modelovanej melódie. *Kol Nidrei* je typickým príkladom tejto estetiky. Ide o voľne koncipovaný akoby epizodický variačný oblúk, v ktorom sólové violončelo vystupuje ako nositeľ spevného, takmer vokálneho prejavu. Už samotné obsadenie, tmavý tenorový register violončela, podopretý mäkkou orchestrálnou faktúrou s harfou, smeruje k imitácii synagogálneho spevu. Bruch tu vedome pracuje s predstavou kantora, ktorého rapsodický, ornamentovaný prednes sa stáva modelom pre sólový part. Prvá, titulná téma pochádza z vyhlásenia *Kol Nidre*, prednášaného v predvečer sviatku Jom Kippur. Nie je to modlitba v pravom zmysle slova, ale akoby právna formula rušiaca sľuby. Napriek teologickým sporom sa jej melódia stala jedným z emocionálne najsilnejších momentov židovskej liturgie. Tradícia trojnásobného uvedenia melódie s narastajúcou intenzitou, ktorú mohol Bruch poznať prostredníctvom berlínskeho kantora Abraham Jacob Lichtenstein nachádza paralelu aj v gradácii skladateľovho spracovania. Skladateľov záujem o židovské

melódie súvisel práve s kontaktom s Lichtensteinovou rodinou, do ktorej ho uviedol jeho učiteľ Ferdinand Hiller. Hoci bol Bruch protestant, otvorene priznával, že ako umelec hlboko pocítil výnimočnú krásu týchto piesní. Jeho cieľom však nebolo komponovať „židovskú hudbu“ v autentickom zmysle, ale integrovať inšpiračný materiál do vlastného romantického idiómu. Druhá tematická oblasť skladby pochádza z úpravy piesne „Ó, plač nad tými, ktorí plakali pri babylonských riekach“, ktorú zhudobnil Isaac Nathan na text Lorda Byrona zo zbierky *Hebrew Melodies*. Bruch prevzal strednú frázu tejto piesne a rozvinul ju do lyrickej, široko klenutej meditácie. Aj tu sa však otvára otázka autenticity. V kontexte 19. storočia však bola dôležitejšia symbolická hodnota. Predstava starobylej hebrejskej piesne, rezonujúcej s romantickým záujmom o historickú pamäť.

Iris Szeghy patrí k najvýraznejším osobnostiam slovenskej hudby druhej polovice 20. storočia a zároveň predstavuje jednu z prvých významných ženských skladateľiek, ktoré sa dokázali presadiť v domácom kontexte. Na rozdiel od Viery Janárčekovej, ktorá svoju kariéru rozvíjala najmä v emigrácii, Szeghy si vybudovala pozíciu už na Slovensku, hoci jej tvorba neskôr našla širšie uplatnenie predovšetkým v zahraničí, kde dodnes žije a pôsobí. Jej umelecká dráha je zároveň dôležitým príspevkom k prekonávaniu rodových stereotypov v hudobnej tvorbe. Svojou odvahou pripravila cestu ďalším generáciám skladateľiek.

Z kompozičného hľadiska je jej tvorba charakteristická syntézou dvoch pólov. Hlbokej zakorenenosti v európskej hudobnej tradícii a otvorenosti voči avantgardným technikám 20. storočia. Tento „dialóg starého a nového“ však u nej nevyúsťuje do ostrého kontrastu, ale do organickej integrácie. Tradičné formy (napr. ciaccona) pretvára prostredníctvom súčasných zvukových prostriedkov, pričom pracuje aj s netradičnými technikami tvorby tónu či elektroakustickými prvkami. Inšpiráciu nachádza aj mimo hudby, vo výtvarnom umení, literatúre či archaickom folklóre. Jej tvorba je podkutá vycibrenou intelektuálnou a neutíchajúcou túžbou spoznávať okolitý svet.

„**Hommage à Mednyánszky** (Pocta Mednyánszkemu) vznikla v roku 2022 pôvodne ako *Sláčikové kvarteto* č.3, v rovnakom roku som na objednávku Kammerorchester Basel urobila z diela verziu pre sláčikový orchester. Jej premiéra odznela v marci 2023 vo švajčiarskom Bazileji.

Dielo je inšpirované obrazmi uhorského maliara Lászlóa Mednyánszkeho (1852 – 1919), výnimočnej umeleckej a ľudskej osobnosti, stúpenca barbizonskej školy a impresionizmu v Uhorsku. Sila výrazu a nálad jeho obrazov, práca so svetlom a farbami svedčí o maliarovej vysokej senzitivite a majstrovstve. Mednyánszkeho pozornosť patrila predovšetkým prírodným motívom, mnoho jeho obrazov je však venovaných i

človeku – ľudskému utrpeniu a biede, zvlášť sociálne nízkych vrstiev, a hrôzam 1. svetovej vojny. Môj výber jeho šiestich obrazov (inšpirácií šiestich častí môjho diela) zohľadňuje toto spektrum v kondenzovanej forme: so štyrmi krajinomaľbami (z toho jedna s vtákmi ako dominantným motívom), jedným obrazom s vojenskou tematikou a jedným veľmi osobným obrazom smrti.

Jemnosť a prchavosť nálad na jednej strane, na druhej expresívny výraz v ponurých i žiarivých farbách, pri niektorých obrazoch i ich závažné obsahové posolstvá boli pre mňa výzvou pre nájdenie adekvátneho hudobného výrazu. Svet sláčikov disponuje bohatou škálou zvukových farieb i dynamiky, mnohorakými možnosťami textúry, vysokou technickou pohyblivosťou i schopnosťou vytvoriť transcendentnú kontempláciu – to všetko sa mi zdalo pre hudobnú reflexiu Mednyánszkeho obrazov ideálne.“ (Iris Szeghy)

Kontrapunktické myslenie neprestáva udivovať profesionálov aj laikov svojou vnútornou logikou a zároveň poetickou pôsobivosťou. Ide o spôsob uvažovania, v ktorom sa hudobná myšlienka konštruje s mimoriadnou presnosťou tak, aby prísnosť jej vzťahov bola v súlade s harmonickým znením. Jednotlivé hlasy sa prelínajú, nadväzujú na seba a predsa sú samostatné. Výrazne formulovaná téma, predstavuje stabilný, takmer nemenný princíp, akúsi hudobnú konštantu, okolo ktorej sa rozvíja živý a premenlivý tok variácií. Tento princíp nachádza svoje osobitné naplnenie v žánri *passacaglie*, ktorý si už od minulosti vybudoval pevné miesto v dejinách hudby, či už ako samostatná forma alebo ako súčasť rozsiahlejších kompozičných celkov. Jej príťažlivosť pretrváva dodnes a je akousi tichou vyzývateľkou všetkých skladateľov. O životnosti a významovej stabilite *passacaglie* svedčí aj jej podoba v tvorbe **Dušana Martinčka**, jednej z výrazných osobností slovenskej hudobnej scény. Bol skladateľom, poznajúcim najnovšie trendy európskej avantgardy minulého storočia, no zároveň aj silne ukotveným v tradícii. Jeho tvorba vyrastá z úcty k minulosti a z vedomia kontinuity, ktoré považoval za základné hodnoty. Viedli ho k hľadaniu osobitého výrazu, v ktorom sa kontrapunktická práca a variačné princípy stávajú prostriedkom na zachytenie trvalosti aj premenlivosti hudobného myslenia.

Passacaglia z roku 1965 predstavuje koncentrovaný, no výrazovo intenzívny príklad tejto estetiky. Vznikla v období, kedy slovenská hudba inklinovala k experimentu, no Martinček ostal verný vlastným zásadám. Jeho hudobná reč sa v tom čase opierala o rozšírenú tonalitu, dôraz na melodicko-rytmickú myšlienku a cit pre formovú prehľadnosť. Inšpiráciu nachádzal v tradícii novoromantickej klavírnej literatúry aj v tvorbe skladateľov začiatku dvadsiateho storočia, pričom jeho výraz osciloval medzi lyrickou jemnosťou a dynamickejším, rytmicky

akcentovaným gestom. Neskorší vývoj jeho štýlu priniesol väčšiu expresivitu, zvukovú vynaliezavosť a záujem o sonoristické kvality hudby, no vždy pri zachovaní vnútornej disciplíny a rešpektu k forme.

Švajčiarsko-americký skladateľ **Ernest Bloch** patrí k výrazným osobnostiam hudby 20. storočia, ktorého tvorba spája neskororomantickú expresivitu s modernými harmonickými postupmi a osobitou spiritualitou. Pôsobil aj ako pedagóg na Cleveland Institute of Music, kde vzniklo jeho *Concerto Grosso No. 1* (1925). Dielo reagovalo na diskusie o budúcnosti tonality a hudobného jazyka. Forma koncerta grossa má svoj pôvod v baroku, najmä v dielach skladateľov ako Arcangelo Corelli či Georg Friedrich Händel. Je založená na princípe kontrastu medzi menšou skupinou sólistov (concertino) a väčším orchestrom (tutti). Tento princíp koncertantnosti, teda dialóg a napätie medzi individuálnym a kolektívnym hudobným prejavom, sa stal základom pre vznik moderného sólového koncertu. Dôležitú úlohu zohráva aj dynamický kontrast, často realizovaný tzv. terasovitou dynamikou (striedanie „nahlas – potichu“ bez plynulých prechodov), ktorá umocňuje dramatický účinok hudby.

Bloch vo svojom *Concerto Grosso č. 1* túto barokovú formu aktualizuje. Je syntézou historickej formy a modernej hudobnej reči, pričom zachováva jasnú štruktúru, kontrastnosť a rytmickú energiu. Jeho neskoršie ***Concerto Grosso č. 2*** sa ešte viac približuje pôvodnému barokovému modelu. Je komponované pre sláčikové kvarteto (concertino) a sláčikový orchester (tutti). Štvorčatovému pôdorysu dominuje typické striedanie kontrastov temp, nálad a výrazov. Čo len umocňuje večné úvahy ľudí diskutujúcich o hudbe, že práve kontrast a vzájomná dialektika je prazákladom všetkého hudobného diania.

Mária Gavalová

PAVEL BOGACZ

Slovenský huslista, pochádza z hudobníckej rodiny. Od roku 2012 je členom a od roku 2016 vedúcim skupiny prvých huslí v Slovenskom komornom orchestri, s ktorým pravidelne vystupuje aj ako sólista (napr. na festivaloch Nová slovenská hudba či Hommage à Bohdan Warchal, cyklus SKO v SF). Je zakladateľom a umeleckým vedúcim komorného orchestra Sinfonietta Bratislava, s ktorým pravidelne pripravuje zaujímavé tematické projekty (Koncert Stradivari I. a II., koncertné turné pri príležitosti 40. narodenín huslistu Dalibora Karvaya a ďalšie).

Ako sólista sa doma i v zahraničí predstavil s viacerými orchestrami, akými sú Štátny komorný orchester Žilina, Sinfonietta dell'Arte, VivaMusica! orchestra, VivaMusica! ensemble, Komorný orchester ZOE, Nishinomita Youth Chamber Orchestra, Symfonický orchester v Osake, Kanon Ensemble a ďalšie. V oblasti komornej hudby pôsobil v klavírných triách Bogacz Trio (Slovensko) a Kanon Trio (Japonsko), tiež spolupracoval s mnohými významnými svetovými umelcami ako Vadim Repin, Boris Kuschnir, Alexandra Soumm, Mari Samuelsen či Pablo Barragán.

Pravidelne koncertuje aj v zahraničí, najmä v Japonsku. Ako sólista vystúpil so symfonickým orchestrom v Osake pod taktovkou Yusuke Kimota, s Kanon Ensemble (husľové koncerty J. S. Bacha), spolupracoval s klaviristkami Kaori Hasegawa a Mayu Yukawa a viedol majstrovské kurzy v mestách Kobe, Osaka a Akashi. V roku 2018 sa predstavil na sólovom recitáli v koncertnej sieni Shanghai Oriental Art Center v Číne. So svojou sestrou, koncertnou klaviristkou Elen Daugherty, vystúpil na sólovom recitáli na Northwestern State University v USA.

Je iniciátorom a organizátorom medzinárodného vzdelávacieho projektu Majstrovské kurzy svetových husľových virtuózov v Bratislave. Od roku 2018 pôsobí ako pedagóg hry na husliach na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave, kde založil a vedie aj školský komorný orchester, s ktorým každoročne absolvuje koncertné turné po slovenských mestách.

ANDREJ GÁL

Hru na violončele študoval na Štátnom konzervatóriu v Bratislave (K. Filipovič) a na Vysokej škole múzických umení v Bratislave (J. Podhoranský). Absolvoval tiež majstrovské kurzy u R. Wallfisch a J. Waltza. Od roku 1997 do roku 2002 zastával post vedúceho violončelovej skupiny v rôznych medzinárodných orchestroch – Young artist's festival Bayreuth, Internationale Junge Orchesterakademie a Idyllwild Summer Arts Festival U.S.A. Od roku 2001 je členom Slovenského komorného orchestra, kde od roku 2016 zastáva post sólo violončelistu. V roku 2002 na letnej akadémii Praha-Viedeň-Budapešť získal s Zwiebel quartet Thomastik-Infeld cenu za interpretáciu Šostakovičových kvartet. Absolvoval tiež viaceré majstrovské kurzy u hráčov významných sláčikových kvartet (Alban Berg, Smetana, Janáček, Bartók). V roku 2008 absolvoval majstrovský semestrálny kurz vo švajčiarskom Bazileji u prof. W. Levina (LaSalle quartet) a R. Schmidta (Hagen quartet).

Je členom ansámblov špecializujúcich sa na interpretáciu súčasnej hudby: Veni ensemble, Ostravská banda, EnsembleSpectrum a bol spoluzakladateľom Quasars ensemble. S Miroslavom Tóthom spolupracuje v rôznych improvizačných zoskupeniach, spolu tiež založili Dystopic Requiem Quartet. Príležitostne hrá na barokovom violončele a spolupracuje so súborom Musica Aeterna.

Ako sólista spolupracoval s orchestrami ako Janáčková filharmónia Ostrava (R. Kluttig), Slovenská filharmónia (P. Valentovič), Ostrava new orchestra (J. Kalitzke), Ostravská banda (O. Underhill), Slovenským komorným orchestrom (E. Danel), Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Štátnou filharmóniou Košice (M. Lejava) a Quasars Ensemble (I. Buffa). V roku 2024 mu Slovenský Hudobný Fond udelil Cenu Frica Kafendu za výnimočné interpretačné výkony, s prihliadnutím na interpretáciu diela: Johannes Kalitzke – Story Teller, koncert pre violončelo a orchester.

EWALD DANEL

Študoval hru na husliach a dirigovanie na ostravskom konzervatóriu a Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Absolvoval dirigentský kurz u K. Österreichera, kurz zborového dirigovania u J. Wierszyłowského a doktorandské štúdium u B. Warchala. Po ukončení štúdia pôsobil ako koncertný majster v Symfonickom orchestri Slovenského rozhlasu a v orchestri Slovenského národného divadla. V rokoch 1985 – 2023 bol koncertným majstrom Slovenskej filharmónie a od roku 2001 umeleckým vedúcim Slovenského komorného orchestra. Ako sólista a dirigent sa predstavil na koncertných pódioch v mnohých krajinách Európy i zámoria (Japonsko, Kórea, Egypt, Panama, Brazília, USA). Dlhodobá spolupráca ho spája s Hiroshima Symphony Orchestra, Orquestra Sinfonica Municipal Sao Paulo, Akita Chamber Orchestra, Tokyo Harmonia Chamber Orchestra, vystupoval s orchestrami Klang Verwaltung München, Orchestra Ensemble Kanazawa, Nagoya Philharmonic Orchestra, Osaka Symphoniker, Sakata Philharmony, Slovenská filharmónia, Prague Philharmonia, Orquestra Filarmónica de Málaga, Janáčkova filharmonie Ostrava a i. V Hiroshima Symphony Orchestra bol v rokoch 2008 – 2014 hlavným hosťujúcim dirigentom.

Ako pedagóg pôsobil na Vysokej škole múzických umení v Bratislave a bol hosťujúcim profesorom na Aichi Prefectural University of Fine Arts and Music v Nagoyi v Japonsku. V súčasnosti je pedagógom na Akadémii umení v Banskej Bystrici.

Ako umelecký vedúci Slovenského komorného orchestra inicioval spomienkové koncerty Hommage à Bohdan Warchal, cyklus koncertov v chrámoch, koncerty pre ľudí so zdravotným znevýhodnením, koncerty bez potlesku, vznik nových skladieb a ďalšie mimoriadne projekty. Cielená dlhodobá spolupráca s rôznymi cirkevnými a amatérskymi speváckymi zbormi a hudobnými súbormi v role dirigenta, organizátora i autora duchovnej hudby je významnou súčasťou jeho umeleckých aktivít.

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER

Vznikol na jeseň roku 1960 na pôde Slovenskej filharmónie. Pri jeho zrode stál vynikajúci huslista sliezskeho pôvodu B. Warchal (1930 – 2000). Od svojho založenia bol jedným z najpopulárnejších súborov v oblasti klasickej hudby na Slovensku. Od roku 2001 vedie orchester huslista E. Danel.

Orchester pre slovenské publikum objavil mnohé, na Slovensku neuvedené diela svetových autorov. Významnou mierou sa podieľa na uvádzaní slovenskej hudobnej tvorby, od roku 2001 premiéroval viac ako sedemdesiat skladieb. Mimoriadnymi koncertmi si orchester pravidelne pripomína významné výročia jubilujúcich skladateľov a hudobných osobností a každoročne aj prínos svojho zakladateľa – Hommage à Bohdan Warchal. V rámci cyklu Hudba v chrámoch dlhodobo podporuje prácu profesionálnych a neprofesionálnych speváckych zborov. Zároveň už niekoľko rokov pokračuje v takmer dvestoročnej bratislavskej tradícii uvádzania diela J. Haydna Sedem posledných slov nášho Spasiteľa na kríži v Katedrále sv. Martina; pokračuje tiež v pravidelnom uvádzaní Koncertov bez bariér pre ľudí so zdravotným znevýhodnením.

Na začiatku jubilejnej 65. sezóny 2025/2026 sa orchester predstavil na Jesennom festivale duchovnej hudby v Olomouci. V Českej republike odohral aj dva koncerty v rodiskách jeho umeleckých vedúcich (Orlová, Horní Suchá) a v decembri absolvoval aj koncerty v Bulharsku (Sofijská filharmónia, cyklus komorných koncertov) a Grécku (International Chamber Music Festival of Thessaloniki Concert Hall). SKO tradične obohatil aj kultúrne podujatia viacerých slovenských miest (Lučenec, Prešov, Humenné, Michalovce, Piešťany). V rámci zahraničných ciest bude orchester koncertovať aj vo Francúzsku na Festival des Forêts a Flâneries Musicales de Reims. V sezóne po boku orchestra účinkujú poprední sólisti – huslisti Ionian Ilias Kadesha, Dalibor Karvay a Ivan Ženatý, klavirista Igor Ardašev, klarinetisti Igor Františák a Gábor Varga a hobojsa Matúš Veľas.

BUDÚCI PROGRAM

05. 05. | ut | K5

Malá sála SF, 19.00

JAN BARTOŠ *klavír*

Ludwig van Beethoven

Sedem bagatel, op. 33

Šesť bagatel, op. 126

Sonáta pre klavír č. 32 c mol, op. 111

07. 05. | št | A7 _ 08. 05. | pia | B7

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR (MUŽSKÁ ČASŤ)

TOMÁŠ NETOPIĽ *dirigent* | **PETRA TORKOŠOVÁ**

zbormajsterka | **JAN BARTOŠ** *klavír* | **JOZEF BENCI** *bas*

Wolfgang Amadeus Mozart Koncert pre klavír a orchester
č. 27 B dur, KV 595

Dmitrij Šostakovič Symfónia č. 13 b mol Babij Jar, op. 113

12. 05. | ut | KH5

Malá sála SF, 19.00

VARGA QUARTETT WIEN

Wolfgang Amadeus Mozart Sláčikové kvarteto č. 15 d mol,
KV 421

Jaroslav Konečný Sláčikové kvarteto (premiéra)

Piotr Il'jič Čajkovskij Sláčikové kvarteto č. 3 es mol, op. 30

24. 05. | ne | SKO7

Koncertná sieň SF, 16.00

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER

EWALD DANIEL *umelecký vedúci, husle* | **DALIBOR KARVAY**
husle

Karl Jenkins Palladio, concerto grosso pre sláčikový orchester

Wolfgang Amadeus Mozart Koncert pre husle a orchester
č. 3 G dur, KV 216

Concertone C dur pre dvoje huslí a orchester, KV 190

Peter Warlock Capriol Suite

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93
vstupenky@filharmonia.sk
online predaj a rezervácie vstupeniek
www.filharmonia.sk
Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

**NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA**
EUROSISTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• tasr •

|| • Hudobný
život

OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

OPERA+

S I T A

Forbes

vivo rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte